

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

**Meditationum evangelicarum pars tertia, hoc est:
Tractatio evangeliorum tam dominicalium, quam
festivalium, ad recte se sub variis tentationum generibus
gerendum, disposita**

Creide, Hartmann

Francofurti ad Moenum, 1682

Exordium

[urn:nbn:de:bsz:31-126133](#)

unquam Philosophorum, tām forti animo mortem pertulisse, & quasi ad epulas invitatum ad incendium properasse.

Sic Eusebius de Lucio Martyre refert, quod interficiendus ad Praetorem se converterit, dicens: Gratias ago tibi, quod à malis Dominis liberor, & ad Deum Patrem, Regem optimum proficisco.

Vos quoque confidite Vos mei! non horrentes mortem, quæ Christianorum lucrum est, Phil.1.v.21. Non formidate se pulchrum: Christus enim lectum præpara-

ravit, ut ibi requiescamus ab omnibus laboribus nostris, Apoc.14.v.13. Nolite metuere Diabolum, quando peccatorum tabulam nobis ostendit, Christus enim delivit Chirographum, quod adversus nos erat, Col.2.v.14. nos iam lato animo mori possumus, nihil enim condemnationis in iis est, qui in Christo Iesu sunt, Rom.8.v.1. Quodlibet nihil condemnationis in nobis, qui in Christo Iesu sumus, certissimi sumus salutis & vitæ æternæ, quam nobis Christus Iesus largiatur, Amen.

IN FESTO SS. TRINITATIS.

Evangelium Joh. 3. v.1. -- 15.

EXORDIUM.

Cum Abimelech olim contrâ Sichemitas expeditionem moveret, noctu impetum in illos facturus, vidit Gaal de montibus multitudinem descendantem, per viam, quæ respicit querum Augurum: Zebul verò exercitum advenientem umbras montium putavit: at postea Abimelech cum copiis suis adesse, cum damno suo comperit: qui oppugnatâ & captâ urbe, habitatores interfecit, urbemq; destruxit, ut ita tal in eâ disperserit, Jud.9.v.30. seqq.

Hæc mirabilis historia est, quam tamen mysticè exponemus.

Abimelech truculentissimus Tyrannus erat, qui LXX. fratres suos trucidari jusserrat, quod securius Regno frueretur, ut idem Turcicus Imperator hodiè in more habet. Imago est Diaboli, qui & Princeps hujus mundi dicitur, Johan.16.v.11, qui ubique

cædes machinatur, & æque per Anti-Christum in Occidente, ac Machometem in Oriente, multa millia Christianorum innocentem perimit, sanguinem eorum tanquam aquam effundens, Psal.73.v.3. ita, ut aestimentur sicut oves occisionis, Psal. 43. v. 22. Nec tantum hoc modo corpori insidiatur, sed etiam, & præcipue quidem animæ, quando homines cœcitate & securitate obsidet, ut copias militares umbras montium reputent, veluti Sebul. Hoc est, non tantum periculum imminereputant, hinc dicunt: Neque ab Oriente, neque ab Occidente, neque à desertis montibus malum venturum est, Psal. 75. v. 7. hoc ipso verò astutè illos circumvenit, ut exitium non antè deprehendant, quam omnes undæ super eos transierint, Psalm. 42. v. 8.

— *Hac cœcitate & securitate laborarunt*

Pharisei tempore Christi, licet enim multa de lege verba facerent, & clavem scientie sibi arrogarent, *Luc. 11. v. 52.* artamen umbras montium homines putabant, i. e. fermento suo Pharisaeo omnia corruerant, rescedentes verbum Dei per traditiones suas, *Marc. 7. v. 13.* quin & Christum ipsum aspernabantur, qui tanquam vera lux omnem hominem illuminaturus in mundum venerat, *Joh. 1. v. 9.* tenebras magis diligentes, quam lucem, *Joh. 3. v. 19.* & perseverantes in cœcitate hâc, donec infernalibus Abimelech in exitium eos precipitavit, & indirecte eorum urbe sal dispersit, h. e. planè desolavit, qua desolatio quoque ad finem perseverabit, *Dan. 9. v. ult.*

In Praelectâ Pericope, quempian ex illo, nomine Nicodemum, in corde suo convictum, noctu Christum accessisse audiimus, metuentem, ne fortè à Collegis suis excommunicaretur, ut decretum illis erat, *Joh. 9. v. 22.* Attamen hâc ratione ad agnitionem veritatis pervenit, ubi ex adverso reliqui omnes, velut Duces cœcorum in foveam ceciderunt, *Matth. 15. v. 13.* nempe in foveam æternæ damnationis, in quâ non est aqua, *Zach. 9. v. 11.* *Esa. 30. v. ult.*

Videbimus:

- I. *Triplex Querelam.*
- II. *Triplex Medelam.*
- III. *Triplex Cautelam.*

J. J.

Exegesis.

Celebramus hodie solenniter Festum SS. Trinitatis, ubi consideramus, quomodo Deus unus in essentia & trinus in personis sit; quod quidem Mysterium

rationi nostræ comprehensibile non est. Ideoque pii Veteres Nicodemum nobis proposuerunt, ut exemplo ejus cautiores redditi, captivemus rationem nostram in obsequium Christi. *2. Cor. 10. v. 5.* Beati enim qui non viderunt, & crediderunt, *Joh. 20. v. 29.*

Querela respicit

I. *Humanam timiditatem,* quam in Nicodemo deprehendimus. Noctu etenim accessit Christum, ne forte proderetur, ubi tamen melius fecisset, si omni metu seposito, Christum publicè profensus fuisset. Corde enim creditur ad justitiam: ore confessio fit ad salutem, *Rom. 10. v. 10.* Non igitur hoc exemplum consignatum est in sequalam, sed in medelam, ut Iciamus, Christum patienter laturum infirmitatem nostram, nec nos propreterā abjecturum esse, juxta promissionem *Joh. 6. v. 37.*

Viderint hic, qui cum Pontificiis hactenus hypocriticè colluserunt, ut & ipsi Nicodemi exemplo instructi, sicut ille corpus Christi publicè tandem terræ mandavit, *Joh. 19. v. 39.* eundem similiter confiteantur, ne ceu tepidi ex ore Christi evomanatur, *Apoc. 3. v. 16.* *Luc. 9. v. 26.*

Quam verò excusationem illi afferent, qui noctu quidem cum Nicodemo egrediuntur: sed non ad Christum, verum ad meretices, ut scortatores & mæchi, qui observant crepusculum, *Job. 24. v. 15.* aut ad collusores & epulones, & sic tandem cum uxore & liberis ad incitas rediguntur, juxta illud Salomonis, *Prov. 23. v. 20.* *Joh. 3. v. 20.*

Sicut igitur gratiâ Dei filii lucis sumus, *Luc. 16. v. 8.* non noctis neque tenebrarum, *1. Thess. 5. v. 5.* ita abjiciamus opera tene-